

дуже сумнівна, особливо враховуючи той факт, що кожен із них містить як мінімум один стабілізатор, емульгатор чи антиоксидант. Така ж як і у супах трійця харчових добавок присутня й в універсальній приправі „Весняна зелень”, яка досить агресивно рекламується по телебаченню, тоді як корисність її також досить сумнівна.

Ще одним малокорисним продуктом є сухарики, теж досить популярні у молоді. Харчові добавки E 621, E 627 та E 631, що підсилюють смак і аромат, присутні в усіх досліджуваних зразках цих продуктів. Не менш шкідливим продуктом виявились і картопляні чіпси. Всі їх зразки вміщували трійку підсилювачів смаку E 621, E 627 та E 631.

Рекордсменами ж по шкідливості виявились жувальні гумки. До складу кожного із досліджуваних зразків цієї продукції входить від 8 (жувальна гумка „Hubba Bubba”) до 14 (жувальні гумки „Eclipse” та „Orbit”) харчових добавок! Крім того, жувальна гумка „Eclipse” містить три барвники, серед яких E129, що викликає алергічні реакції й руйнує вітаміни групи B у організмі, E171 – барвник, здатний викликати хвороби печінки та нирок, та антиоксидант E320, який негативно впливає на органи шлунково-кишкового тракту, печінку й нирки. Шкідливі, проте дозволені до використання в Україні барвники містять і жувальні гумки „Juicy Fruit”, „Hubba Bubba” й „Orbit”. У них також присутній підсолоджувач аспартам (за виключенням жувальної гумки „Hubba Bubba”), який має нейротоксичні властивості.

Всі слабоалкогольні напої вміщують небезпечний консервант E211, який викликає появу злоякісних пухлин, провокує розвиток алергії і є небезпечним для астматиків. У слабоалкогольному напої „Лонгер”, крім того, присутні барвники E102 (заборонений в Норвегії і Австрії) і E110, які викликають алергію, а також негативно впливають на поведінку дітей, викликаючи гіперактивність, імпульсивність та неухважність.

Висновки: 1) використання харчових добавок повинне суворо контролюватися з боку держави, а оскільки контроль за великою їх кількістю з багатьох причин утруднений, то потрібно обмежити їх перелік, дозволений до використання в харчовій промисловості, залишивши тільки ті, які вкрай необхідні; 2) необхідно розширити перелік заборонених до використання в Україні харчових добавок, яких наразі є лише шість; 3) оскільки ні держава, ні тим більше виробники харчових продуктів не переймаються питаннями їх безпеки, захистити себе повинні самі споживачі, вивчаючи уважно склад продуктів. **Подальші дослідження** будуть зосереджені на ідентифікації наявності харчових добавок у продуктах харчування та розширенні і доповненні таблиці ризиків харчових продуктів.

УДК 636.7 619:579.862.1 619:579.861.2

УМОВНО-ПАТОГЕННА МІКРОФОРА, ЯК ЕТІОЛОГІЧНИЙ ФАКТОР ВИНИКНЕННЯ ХІРУРГІЧНОЇ ПАТОЛОГІЇ У СОБАК

Т.Л. Спіцина, Л.В. Корейба, С.В. Жигалкін

Україна, Дніпропетровський державний аграрний університет

За даними авторів досить вагому частку хірургічних хвороб займають запалення вушних раковин різної етіології (до 10 %). При цьому за статистикою гнійно – катаральні запалення зовнішнього слухового ходу становлять приблизно 50 %. Для порівняння зазначимо, що 12 % випадків запалень зовнішньої вушної раковини відводиться отитам паразитарної етіології, а 21 % отитам алергічної етіології. Основною причиною отитів є інфікування бактеріями або іншими мікроорганізмами. Особливу увагу слід приділяти специфічній мікрофлорі, а також умовно-патогенним мікроорганізмам і мікроскопічним грибам.

Отже, з вищезазначеного треба підкреслити, що особлива увага всіх ветеринарних спеціалістів повинна бути прикута рішенням проблеми визначення мікроорганізмів при лікуванні отитів гнійно – катарального характеру у собак.

Метою нашої роботи було вивчити видовий склад мікроорганізмів, виділених із секрету уражених отитом вуш собак..

Матеріал і методи досліджень. Матеріалом слугували собаки 6-ти місячного та 6-річного віку, які належали господарям. Лабораторні дослідження проводили в бактеріологічному відділі районної лабораторії ветеринарної медицини м. Дніпропетровськ.

Для успішного лікування отитів в лабораторних умовах проводили визначення складу мікрофлори вуха хворих собак обох дослідних груп. Для виконання цього завдання нами були проведені посіви на живильні середовища. При цьому було враховано, що виділення стафілококів проводиться на МПА, МПБ; ентеробактерій - на середовищі Ендо; грибів - на середовищі Сабуро. Мікроорганізми ідентифікували відповідно до настанови щодо систематики бактерій за Bergey.

Аналізуючи отримані дані від проведених нами досліджень, які наведені в таблиці 1 ми визначили, що найбільш часто в посівах з патологічного матеріалу, отриманого за гострих форм зовнішніх гнійно-катаральних отитів у собак, висіваються мікроорганізми з роду *Staphylococcus*, що по відношенню до інших родів виділених нами мікроорганізмів складають 47 %.

Таблиця 1

Асоціації мікроорганізмів, що виділені за гнійно-катаральних отитів у дослідних собак

Групи	Види мікроорганізмів	<i>Streptococcus</i>	<i>Staphylococcus</i>	<i>Proteus</i>	<i>Candida</i>
	Кличка та вік собаки				
I	Шеллі, 3 роки	-	+	-	-
	Кріс, 2 роки 4міс	-	+	-	-
	Дік, 1 рік 5міс	+	-	+	-
	Дон, 1 рік	-	+	+	-
	Діна, 6 міс	+	+	-	-
II	Фрост, 3 роки	-	+	-	-
	Кен, 2 роки	+	-	+	-
	Ден, 1 рік 9міс	-	+	+	-
	Ерік, 1 рік	-	+	+	-
	Бант, 6 міс	+	+	-	-

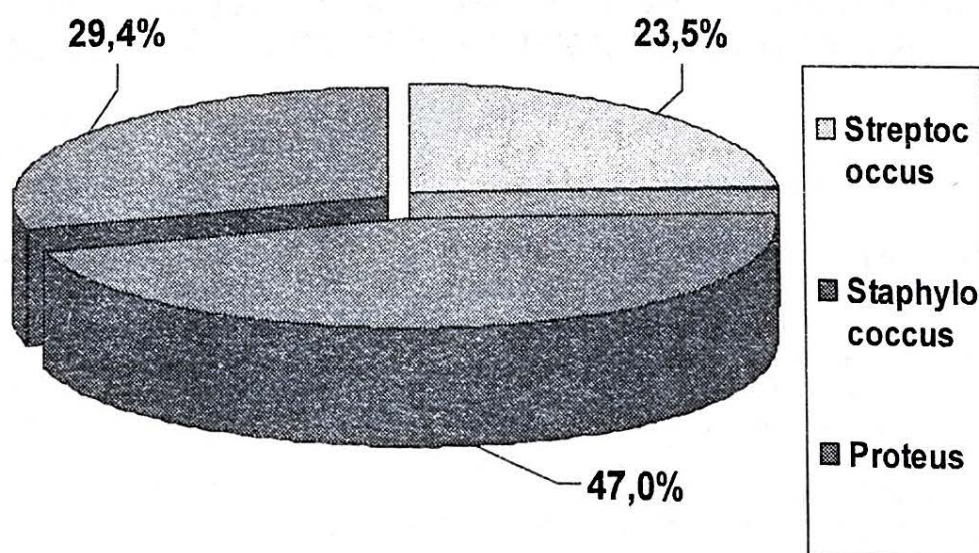

Рис. 1. Співвідношення мікроорганізмів, виділених за зовнішніх гострих гнійно-катаральних отитів у собак

При цьому 29,4 % мікроорганізмів, що виділяються при гнійно-катаральних отитах у собак належать до роду *Proteus*. Менше за все виявляються представники роду *Streptococcus* – 23,5 %. Більш наглядно це співвідношення можна побачити на рисунку 1.

Висновки:

Частіше за все мікроорганізми роду *Staphylococcus* ростуть в асоціації з представниками роду *Proteus* та, в меншій мірі, з представниками роду *Streptococcus*.

Варто також зазначити, що чіткої породної та вікової закономірності виділення певних видів мікроорганізмів від собак обох дослідних груп не спостерігалось.

УДК 504.064 (477.41/.42)

РОЗПОДІЛ ^{137}Cs У ЛІСОБОЛОТНІЙ ЕКОСИСТЕМІ СОСНЯКА БУЯХОВО – БАГНОВО - СФАГНОВОГО У ЦЕНТРАЛЬНОМУ ПОЛІССІ УКРАЇНИ

О.С. М'яковська

Україна, Житомирський національний агроекологічний університет

Основними закономірностями сучасного розподілу ^{137}Cs за компонентами хвойних лісів є те, що основна частка сумарної активності радіонукліду (81-96%) сконцентрована у ґрунті. Характерною є більша інтенсивність акумуляції ^{137}Cs компонентами фітомаси у бідніших і вологіших ТЛУ. Залежно від екологічних умов деревний ярус може відігравати різну роль у розподілі ^{137}Cs в лісових екосистемах. При цьому його едифікаторна і відносна геохімічна роль є найбільшими в умовах, близьких до оптимальних для росту головних лісоутворювальних порід (сосни, дуба, берези) – свіжих і вологих суборах, сугрудах і грудах, зменшуючись у несприятливих умовах сухих борів і мокрих борів, де частка інших ярусів рослинності в утриманні активності ^{137}Cs більша, ніж деревостану. Особливо слід підкреслити, що сумарна частка фітоценозу в утриманні цього радіонукліду не перевищує 20-25%, а геохімічна роль різних ярусів лісової рослинності значно варіює і позитивно корелює з фітомасою на одиниці площі.

Враховуючи результати проведених досліджень, правомірно зробити висновки:

- найбільша питома активність ^{137}Cs у сосни звичайної спостерігається у пагонах 1-річних - 3524 Бк/кг, а найменша – у деревині без кори -326 Бк/кг;
- серед представників трав'яно-чагарничкового ярусу найбільша питома активність ^{137}Cs спостерігається у вереса звичайного (*Calluna vulgaris*) – 4678 Бк/кг, найменша – пухівки піхвової (*Eriophorum vaginatum*) – 583 Бк/кг. Висока питома активність радіонукліду спостерігається у лікарських та ягідних видах, що обмежує їх використання;
- вміст ^{137}Cs у моховому ярусі варіює від 4934 Бк/кг до 5450 Бк/кг;
- у ярусі лишайників висока питома активність ^{137}Cs є характерною для представників епігейних лишайників і менша – для епіфітних;
- з макроміцетів максимальна питома активність ^{137}Cs спостерігається у плодкових тілах *Paxillus involutus*, *Suillus variegatus*, *Lactarius rufus*, а мінімальне - у *Galerina sphagnicola*;
- у болотних ґрунтах найбільша питома активність ^{137}Cs є характерною для шару очосу. При цьому максимальне значення радіонукліда спостерігається не близько поверхні, а у шарі очосу на глибині 15-20 см;
- компоненти фітоценозу утворюють такий рангований ряд за середньозваженими значеннями питомої активності ^{137}Cs : ярус макроміцетів > трав'яно-чагарничковий ярус > моховий ярус > ярус лишайників > ярус підросту > ярус деревостану.

Таким чином, виявлено, що лісоболотні екосистеми виступають, як геохімічний бар'єр на шляху міграції техногенних радіонуклідів, запобігають радіоактивному забрудненню ґрунтових та поверхневих вод, здатні утримувати радіоактивні елементи.